

Jánovo evanjelium

Na tretí deň bola v Káne Galilejskej svadba. Bola tam aj Ježišova matka. Na svadbu pozvali aj Ježiša a jeho učeníkov. Keď sa minulo víno, povedala Ježišovi jeho matka: „Nemajú vína.“ Ježiš jej odpovedal: „Čo mňa a teba do toho, žena? Ešte neprišla moja hodina.“ Jeho matka povedala obsluhujúcim: „Urobte všetko, čo vám povie!“ Stálo tam šesť kamenných nádob na vodu, ktoré slúžili na očisťovanie, ako bolo zvykom u Židov, každá na dve až tri miery. Ježiš im povedal: „Naplníte nádoby vodou!“ A naplnili ich až po okraj. Potom im povedal: „Teraz načrite a zaneste starejšiemu!“ A oni zanesli. Keď starejší ochutnal vodu premenenú na víno - on nevedel, skade je, ale

obsluhujúci, čo načierali vodu, to vedeli -, zavolať si ženícha a vrazil mu: „Každý človek podáva najprv dobré víno a horšie až potom, keď si hostia upili. Ty si zachoval dobré víno až doteraz.“ Toto urobil Ježiš v Káne Galilejskej ako prvé zo znamení a zjavil svoju slávu. A jeho učeníci uverili v neho. Potom zišiel on i jeho matka a bratia i jeho učeníci do Kafarnauma, kde zostali niekoľko dní.

(Jn 2, 1 – 12)

Koľkokrát si už zobral do rúk Sväté Písmo? A kedy naposledy? Je možné, že to nebolo ani tak dávno. Možno si ho len tak preložil na nejaké iné miesto, možno si ho aj prelistoval. Teraz Ťa pozývam, aby sme spolu trochu listovali a spoznali aktuálnosť Božieho Slova v Tvojom živote. Nájdeme tam mnoho podnetov na zmenu života, množstvo povzbudení, usmernení a rád. Stretávame sa s odvahou, ale najmä s dôverou; s ťažkosťami, ale aj s nádejou; s hriechom a so zviazanosťou, ale na druhej strane aj s Kristovým víťazstvom a slobodou. **Celé Sväté Písmo nám odkazuje jedinú: Boh Ťa miluje. Veríš tomu? Dôveruješ mu?** Možno si povieš – ja to tam nevidím. Niekedy nevieme pochopiť to, čo prečítame. Práve preto skúsme spoločne objaviť ako nás Sväté Písmo posúva, napríklad v dôvere.

Jedným z príbehov, kde je dôvera kľúčová, je aj opis uzatvárania manželstva - svadba v Káne Galilejskej. Rozmýšľal si niekedy nad tým, o čom rozpráva táto stať? Mnohokrát, keď si tento príbeh len tak prečítaš alebo vypočuješ, skonštatuješ, že ho už poznáš, možno si predstavíš aj radosť ľudí na svadbe, jedlo, pitie, tanec, zábavu... A popritom všetkom si ani nevšimneš podstatu prejavu veľkej dôvery, ktorá sa skrýva v týchto riadkoch. V tejto stati spoznáваме zázrak Pána Ježiša – premenenie vody na víno. Skúsme sa však pozrieť na to, čo prechádza tento zázrak. Dalo by sa to pomenovať jednoducho – dôvera.

Prežívame *Odvážny rok* a dôverovať vyžaduje u každého jedného z nás obrovskú odvalu. Mnohokrát to ani sami nedokážeme, preto sa inšpirujeme postavami v tomto príbehu. Postavy apoštolov sú spomenuté, no o ničom inom, o nijakej inej ich činnosti na tejto svadbe, sa nepíše. Je ale spomenutá veľmi dôležitá osoba, ktorá je tiež medzi pozvanými, a to je Mária, Ježišova matka, naša Nebeská matka. A práve pri nej sa zastavme a všimnime si jej odvalu a zároveň dôveru.

Všetci vieme, že voda je k životu nevyhnutná, nevieme si bez nej predstaviť náš život. Ale ponúknuť hosťom na svadbe len vodu? To nie je najlepší nápad. Aká by to bola svadba bez vína? A práve to sa na svadbe stalo, víno sa minulo, „nemajú vína“. **Panna Mária to tiež veľmi dobre vie, preto v plnej dôvere hovorí služobníkom, aby urobili všetko, čo im Ježiš povie. Služobníkom, čiže aj Tebe.** Skús sa vžiť do tej situácie: stojíš tam a čakáš, čo sa bude diať, ako to bude ďalej, odkiaľ vezmeš víno, čo povieš hosťom, ženíchovi, starejšiemu... Obrovský problém, prerastá Ti to cez hlavu. Nevieš ako ďalej. Nikto nie je nablízku, aby ti poradil, aby ti pomohol... **Koľkokrát si bol v takejto situácii bez riešenia, ako keby bez nádeje. Máš pocit, že na všetko si sám. Dostávaš sa do slepej uličky a nevidíš žiadne východisko. A ako riešenie je tu len hlas ženy – „urobte všetko, čo vám povie“.** A v Tebe rezonuje otázka, ako to pomôže, ako to zmení konkrétnu situáciu? Z obyčajnej vody preda víno nemôže byť. Mám urobiť všetko, ale prečo? Veď to nie je logické! Isto existuje nejaké iné riešenie... No zdá sa, že nie. Nevidíš to ako riešenie, ba dokonca – považuješ to za úplnú hlúposť! To bude hanba! Ako to prežijem? Z vody víno? Prečo? Musí byť iné riešenie! Neostane Ti ale nič iné...

Povzbudení týmito slovami ženy – matky, služobníci robia všetko tak, ako to chce Pán. Ty si ten služobník, si medzi tými služobníkmi, ktorí sa učia počúvať a to, čo počujú, aj uskutočňovať. Naplnia nádoby vodou a napriek tomu, že vedia, že je to len obyčajná voda, zanesú ju starejšiemu. Určite to nebolo jednoduché. Skutok plný otázok a strachu, no žena – matka, Mária, nestráca svoju dôveru, a to isté chce aj od Teba.

A ovocím tejto dôvery je to, čo by nikto nečakal. Z obyčajnej, bežnej, každodennej vody je to najlepšie víno. Nie nejaké zlé, podradné víno, ale dobré víno. Pretože **Boh, keď mu dôveruješ, nedá Ti zlé, podradné či nepotrebné veci, ale dá Ti to najlepšie.** Preto nás Panna Mária učí počúvať a dôverovať Bohu. Učí nás hľadať a uskutočňovať v našom živote nie to, čo chceš Ty, ale to, čo v Tvojom živote chce Boh.

Z vody – víno. Dá sa to, Boh to dokáže. Z Tvojho problému – východisko. Dá sa to, Boh to dokáže. Z Tvojho obyčajného života – výnimočný, dobrý a plodný život. Dá sa to, Boh to dokáže. Jediné, čo potrebuješ, je učiť sa od Panny a Matky bez otázok a strachu dôverovať a odvážne prosiť.

Dôverovať Bohu znamená prežívať všetko s Ním, byť spojený s Ním, počúvať Ho a urobiť všetko, čo povie, no nie ako otrok, zo strachu, ale v plnej oddanosti. Mať Ho na prvom mieste v Tvojom živote a prispôbovať sa tomu, čo chce On a nie prispôbiť si Jeho na to, čo chceš Ty.

Vždy, keď sobášim, dávam novomanželom do daru kríž. Na tomto kríži pred oltárom vykonajú prísahu vernosti. Povzbudzujem ich, aby ho vo svojom domove dali na viditeľné miesto, aby im stále pripomínal ich krásny deň uzavretia sviatosti manželstva. Tento kríž sa však nie vždy dostane na dôstojné miesto. Raz som sa opýtal jedného páru, kde ho majú. Odpovedali, že si ho strážia odložený v zásuvke, pretože sa im nehodí do interiéru, ani k nábytku.

Áno, mnohokrát Boh „nepasuje“ do nášho života, do nášho životného interiéru. Neprežívame s ním živý vzťah, nevieme mu dôverovať, strácame odvahu. No matka Božia, Panna Mária, nás učí počúvať a dôverovať. A tak sa z obyčajných vecí (z vody) stáva niečo lepšie (víno) – v plnej dôvere, že sa nesklameme. Preto aj Tebe dnes hovorí: **„Urob všetko, čo Ti prikáže, aj keď sa to na prvý pohľad zdá byť nezvyčajné alebo „out“. Ty sám nezvládneš zmeniť vodu na víno, ale Boh, náš Pán, to dokáže, len potrebuje Tvoju dôveru.“**

Buď odvážny, dôveruj tak, ako dôverovala naša Nebeská Matka. Vyprosuj vo svojej modlitbe pre seba a pre všetkých mladých takúto odvahu. Stačí jednoduchý povzdych: „Hľa, tvoj služobník, nech sa mi stane podľa tvojho slova.“

Tvoj spolupútnik Paťo Balázs z Rožňavy

Aktivita 1: Mária – priateľka do dažďa

Cieľ: Z príkladov z Máriinho života odvodiť charakteristiku dôveryhodného priateľa a reflektovať to, akým som priateľom pre iných.

Predpokladaná dĺžka trvania: cca 60 min.

Pomôcky:

- Krieda a tabuľa/fixky a papier;
- Sväté písmo, papier a pero pre každého účastníka.

Poznámky pre učiteľa/animátora:

1) **Lámanie ľadov: Miliardár** – prostredníctvom nasledujúcej hry priprav účastníkov na aktivitu o Márii: **Predstav si, že si miliardár, ktorý sa rozhodne veľkú časť svojho majetku zveriť jednej osobe. Môžeš si vybrať z týchto adeptov (svoj výber zdôvodni):**

- vedec, ktorý sa venuje výskumu vesmíru a vplyvu čiernych dier na klímu v juhovýchodnej Ázii;
- tínedžerka zo sociálne znevýhodneného prostredia s nedostatkom príležitostí;
- sebavedomý politik, vynikajúci diplomat a propagátor kvalitnej architektúry verejného priestoru v jednej osobe;
- zbožný a bezúhonný správca veľkého pútnického miesta.

Nechaj účastníkom pár minút na premyslenie a potom sa ich opýtaj: **Komu by ste zverili svoj majetok a prečo? Komu by ste svoje peniaze v žiadnom prípade nedali? Na základe akých kritérií sa rozhodli?**

Postavy v našom fiktívnom príbehu v podstate nie sú až také fiktívne. Miliardár je Boh Otec, ktorý poslal svojho Syna – to najvzácnejšie, čo mal – na svet ako bezbranné dieťa. Kto sú podľa vás ostatné postavy? (*vedec* = mudrc z východu, *tínedžerka* = Mária, *dievčina z bezvýznamnej dedinky*, *politik* = kráľ Herodes, *správca* = veľkňaz) Komu Otec zveril do opatery svojho milovaného Syna? Aké kritériá mal na to, aby vybral tú najdôveryhodnejšiu osobu? Ježiš sa mohol narodiť do kráľovskej rodiny alebo do rodiny veľkňaza, v ktorej by mal odmalička výsadné postavenie, zabezpečené všetky materiálne potreby. Boh si však vyvolil Máriu. Čo bolo na tejto prostej dievčine (a navyše slobodnej!) bez skúseností také výnimočné, že si ju vyvolil za matku svojho Syna? Čím si získala jeho dôveru? Nechaj priestor na diskusiu...

2) **Ako byť dôveryhodným priateľom** – Cirkev nám často predkladá Máriu ako vzor poslušnosti, modlitby, či pokory, ale dnes sa na túto výnimočnú ženu pozrieme z iného uhla. Predstavíme si ju ako dobrú priateľku. Budeme sa od nej učiť, ako byť dobrými priateľmi.

Priateľstvo je v Biblii vzácnou hodnotou, ktorá sa prirovnáva k pokladu. Prečítajme si, čo o priateľstve hovorí Sirachovcova kniha. *Nech dobrovoľník prečíta: (Sir 6, 14 – 17) Verný priateľ je ako mocná pevnosť, kto takého nájde, nájde si poklad. Verného priateľa nemožno kúpiť a hodnota jeho vernosti sa nedá vyvážiť zlatom a striebrom. Verný priateľ je akoby liek nesmrteľného života a tí, ktorí sa boja Pána, nájdu ho. Kto sa bojí Boha, bude mať ozaj pravé priateľstvo, lebo kto aký je, takého bude mať aj priateľa.*

V poslednom verši tejto state čítame, že budeme mať takého priateľa, akým budeme my sami. Ak chceš mať dobrých, dôveryhodných priateľov, najprv sa ty takým staň. Ako na to?

Vyhľadáme si niekoľko statí z Nového zákona, ktoré opisujú Máriu. Našou úlohou bude na základe úryvku premýšľať o vlastnostiach dôveryhodného priateľa. Zakaždým sa zamyslíme nad tým, akými priateľmi sme predovšetkým my sami. Dôležité je, aby sme si vždy dali aj konkrétne predsavzatie do konkrétneho vzťahu, v ktorom chceme niečo zmeniť.

Na tabuľu, alebo papier napíš meno Mária. Ku každej jej vlastnosti priateľa môžeš nakresliť jednoduchý obrázok, symbolizujúci daný biblický úryvok. Je dobré, aby mali účastníci niečo vizuálne pred sebou ☺. Po prečítaní úryvku diskutuje o tom, ako sa daná stať vzťahuje na priateľstvo. Čím môže byť pre nás Mária vzorom? Potom nechaj účastníkom pár minút na sebareflexiu. Po chvíli ich vyzvi, aby si urobili v danej oblasti predsavzatie. Môžeš im dať niekoľko tipov, ktoré uvádzame na konci každej reflexie. Účastníci si môžu prekresliť obrázky na svoje papiere, a dopísať si k nim biblické súradnice, poznámky a vlastné predsavzatia.

Máriina cesta k Alžbete (Lk 1, 39 – 45)

Čo podľa vás znamená slovné spojenie „v tých dňoch“? V akom stave sa Mária vybrala za Alžbetou? V čom je nám Mária príkladom podľa týchto veršov? Mária si všima potreby druhých. Sama možno trpí rannými nevoľnosťami, a predsa absolvuje 150-kilometrovú cestu do mesta v hornatom kraji, aby poslúžila svojej príbuznej. Nikto ju o to nežiada, neprikazuje jej to. Alžbeta jej neposiela zúfalý telegram: „Som tehotná! STOP Nevládzem sa starať o domácnosť! STOP Necítim sa dobre! STOP Príd' mi pomôcť! STOP.“ Mária vidí potrebu a proaktívne na ňu reaguje...

Otázky na sebareflexiu:

- Všimam si aktívne ako môžem pomôcť priateľom?
- Dokážem ochotne ponúknuť pomocnú ruku?
- Myslím iba na vlastné problémy, alebo si všimam aj trápenie iných?
- Zaujímam sa v rozhovore o prežívanie, pocity, problémy mojich priateľov?
- Alebo stále hovorím iba o sebe?
- Som ochotný nezištne pomôcť, aj keď ma to bude niečo stáť? (námahu, čas, ...)

Podnet: Spýtaj sa niektorého z priateľov, ako by si mu tento týždeň mohol pomôcť, alebo iniciatívne ponúkni pomoc napr. s upratovaním záhrady, úlohami. Zaumieň si, že v rozhovore preniesieš ťažisko na druhého a budeš sa viac pýtať a zaujímať o jeho pocity a prežívanie.

Mária stráži vzácne veci v srdci (Lk 2, 19 a Lk 2, 51)

Čo nás o priateľstve učia tieto dva verše? Mária zachovávala slovo od Boha v srdci ako vzácny poklad a premýšľala o ňom. Vážila si ho a určite ho každému „nevešala na nos“. Vedela, ako treba zaobchádzať s tým, čo jej zverí iná osoba.

Otázky na sebareflexiu:

- Si dôveryhodným priateľom?
- Môžu ti tvoji blízki s istotou zveriť svoje tajomstvá?
- Akú hodnotu majú pre teba tajomstvá alebo súkromné veci tvojich priateľov?
- Strážiš ich v srdci ako vzácny poklad, alebo ich hneď „vykecaš“?
- Dokážeš udržať tajomstvo?
- Znie ti táto veta povedome? „Dominika mi povedala, aby som to nikomu nehovorila, takže keď ti to teraz poviem, musíš si to nechať pre seba, dobre?“
- Ak si už niekedy vyzradil tajomstvo, čo ťa k tomu viedlo?
- Ublížilo to dotknutej osobe? Ak áno, ako si sa zachoval, ako si to napravil?
- Dokážeš dodržať, čo sľúbiš? Dá sa spoľahnúť na tvoje slovo?

Podnet: Ak máš v tejto oblasti problém, ako by si na ňom mohol popracovať? Ak sa už stalo, že si niečo vyzradil, a zatiaľ si sa za to neospravedlnil, urob to. A pridaj k tomu niečo navyše na odčinenie.

Svadba v Káne (Jn 2, 1 – 5)

Mária je opäť citlivá na potreby iných ľudí. Všima si, že sa minulo víno. Teraz si však všimnime jej vzťah s Ježišom. Ježiš najprv na jej poznámku reaguje zamietavo, ale ona radí obsluhujúcim, aby urobili všetko, čo im povie. Čo to ukazuje o jej vzťahu s Ježišom? Odkiaľ vedela, ako jej syn zareaguje? Mária poznala svojho syna, preto vedela, ako sa zachová. Trávila s ním čas, poznala jeho srdce.

Otázky na sebareflexiu (S každým nemôžeš byť priateľom na život a na smrť. Na túto sebareflexiu si vyber 2 max. 3 najbližších priateľov.):

- Ako poznáš svojich priateľov?
- Vieš, aké sú ich sny, po čom túžia, čo im robí radosť?
- Vieš, čo ich v poslednom čase trápi?
- Vieš, čo majú napísané na svojom narodeninovom wishliste (zozname želaní)?
- A na druhej strane, dávaš sa spoznávať svojim priateľom?
- Máš odvahu dôverovať a nechať sa spoznať inými, alebo priateľstvo udržiavaš na „bezpečnej“ povrchnej úrovni?

Podnet: Zisti, po čom túži tvoj priateľ. O čom sníva? Čo mu robí radosť?

Mária pod krížom (Jn 19, 25)

Čomu nás učí Mária pod krížom? Mária zostala pri Ježišovi aj v jeho najťažších chvíľach, keď trpel a keď bol ponížený. Neodvrátila sa od neho, nehanbila sa zaňho.

Otázky na sebareflexiu:

- Ako si sa zachoval, keď sa tvoj priateľ dostal do nepríjemnej situácie?
- Zostal si pri ňom, alebo si sa vytratil, pretože by ti to mohlo spôsobiť nepríjemnosti, alebo vrhnúť na teba negatívne svetlo?
- Vykašľal si sa na priateľa, keď sa mu iní otočili chrbtom?
- Si priateľom iba v slnečných dňoch, alebo sa dá na teba spoľahnúť, aj keď prší a začne zatekať do topánok?
- Chodíš navštevovať svojich priateľov, blízkych, keď sú chorí?
- Prejavuješ záujem o ťažkosti, problémy priateľov?
- Pýtaš sa ich, ako sa majú, ako im môžeš pomôcť?

Podnet: Keď bude tvoj priateľ alebo blízky najbližšie chorý, choď ho navštíviť, alebo mu zanes ovocie, alebo dobrú knihu, aby sa nenudil. Ak má infekčnú chorobu, napíš mu aspoň povzbudivú SMS, alebo vynalož snahu navyše a pošli mu povzbudivú pohľadnicu klasickou poštou! Keď sa tvoj priateľ ocitne v trápnej alebo nepríjemnej situácii, predstav si, že si to ty. Ako by si chcel, aby sa k tebe zachoval tvoj priateľ? Čo chceš, aby iní robili tebe, rob ty im.

Mária v hornej sieni (Sk 1, 14)

Mária bola v hornej sieni spolu s Ježišovými učeníkmi, keď na nich zostúpil Duch Svätý a všetkých naplnila obrovská radosť. Spoločne sa tešili s Ježišovho víťazstva nad smrťou a z príchodu Ducha Svätého.

Otázky na sebareflexiu:

- Dokážeš sa tešiť z úspechov a víťazstiev svojich priateľov?
- Dokážeš ich pochváliť?
- Oslavuješ úspechy svojich priateľov?

Podnet: Keď tvoj priateľ nabadúce dosiahne nejaký úspech alebo víťazstvo (vyhrá súťaž, prijmú ho na vysokú školu, spraví ťažkú skúšku...), nájdí spôsob, ako to môžete spolu osláviť. Zdieľaj jeho úspech na sociálnej sieti a napíš, aký si naňho hrdý. Upeč mi koláč. Vezmi ho do kina. Ak svojho priateľa poznáš, vieš, čo mu urobí radosť 😊.

3) Spoločná diskusia

- Čo si na svojich priateľoch najviac vážiš?
- Spomeň si na konkrétnu situáciu, v ktorej ťa tvoj priateľ podržal, alebo ti urobil radosť, alebo ti pomohol. Už si mu za to poďakoval? Ak nie, vymysli kreatívny spôsob, ako mu poďakovať. A aj keď si mu už za to poďakoval, urob to znova, vďačnosť prehĺbuje dôveru!
- Ktorá zo spomínaných oblastí, v ktorých je nám Mária vzorom, je pre teba najväčšou výzvou?
- V čom sa ako priateľ potrebuješ zlepšiť?
- Dal si si nejaké konkrétne predsavzatia?

4) Záver – na záver v modlitbe ďakujte Bohu za svojich priateľov, proste o odpustenie, keď ste ako priatelia zlyhali, a proste Pána, aby žehnal vaše priateľstvá. Dbaj o to, aby účastníci odišli s konkrétnym predsavzatím. Keď sa nabadúce stretnete, nezabudni sa ich opýtať, ako sa im darilo v budovaní priateľstiev.

Aktivita 2: CESTA

Cieľ: priblížiť účastníkom odvahu dôverovať niekomu, aj keď nevieme, čo sa stane, čo bude nasledovať...

Predpokladaná dĺžka trvania: cca 45 min.

Pomôcky:

- šatka/kus látky na zaviazanie očí pre každého účastníka;
- farebný špagát/stuhy na vyznačenie územia;
- vytlačený obrázok mozaiky Zvestovania pre každého účastníka (*nájdeš ho na stránke v sekcii „Na stiahnutie“*).

Poznámky pre učiteľa/animátora:

- 1) **Jánovo evanjelium** – *prečítajte si spolu úryvok (Jn 2, 1 – 12) a potom spoločne hľadajte odpovede na tieto otázky:*

Keď sa minulo víno, povedala Ježišovi jeho matka: „Nemajú víno.“

Mária sa v tejto jednej vete obracia na Ježiša s úplnou dôverou, že Ježiš s tým niečo urobí. Verí, že Boh vidí trápenie iných a preto sa o víno postará. Nepotrebuje sa pýtať, či to Ježiš urobí, len odovzdane naplno dôveruje v Božiu moc a robí všetko pre to, aby Boh mohol pôsobiť.

- Dokážeme Bohu úplne dôverovať pri našich rozhodnutiach, napr. v otázke povolania, životného partnera, školy, brigády...?

Ježiš jej odpovedal: „Čo mňa a teba do toho, žena? Ešte neprišla moja hodina.“ Jeho matka povedala obsluhujúcim: „Urobte všetko, čo vám povie!“

- Keď o niečo žiadame, nechávame všetko „len na Boha“, alebo spravíme všetko, čo je v našich silách? (Napri. modlíš sa za zbavenie závislosti; robíš aj reálne kroky pre zbavenie sa svojej závislosti?)

Ježiš im povedal: „Naplníte nádoby vodou!“ A naplnili ich až po okraj.

Ako prvý zázrak si Ježiš nevyberá uzdravenie chorých, alebo vzkriesenie mŕtveho, ale stará sa o bežné ľudské potreby – premieňa vodu na víno.

- Sme schopní odovzdať sa Bohu a dôverovať, že pokiaľ mu budeme veriť, On sa o nás postará?

Ježiš povedal obsluhujúcim: „Teraz načrite a zaneste starejšiemu!“

Ježiš, aj keď je sám Bohom, podáva víno najprv starejšiemu a váži si ho ako autoritu, váži si jeho názor.

- Vážime si autority v našich životoch a ich názory?
- Dokážeme sa s našimi problémami zdôveriť duchovným autoritám v našich životoch – kňazom, rehoľníkom, katechetom, animátorom, ... ?

A jeho učeníci uverili v neho.

- „Boh je dobrý“ – hovorí sa to často a všade je to napísané... Keď sa stane niečo pekné a dobré v našich životoch, uvedomili sme si, že bez Boha by to nešlo?
- Očami to síce nevidíme, ale za všetkým dobrým sú nielen ľudia, ale najmä Boh a množstvo modlitieb, prosieb a obiet. Sme dostatočne vďační?

- 2) **Hra Cesta** – hra sa hrá vo väčšej miestnosti/triede, alebo vonku na vyznačenom území podľa počtu účastníkov. Priestor musí byť dostatočne veľký, aby umožňoval „voľný“ pohyb polovici účastníkov. Skupinka sa rozdelí do dvojíc – „navigátori“ a „šoféri“. Jeden účastník bude hrať symbolickú postavu „cesta“. Ak taký neostane, budeš ním ty. **Všetci šoféri si zaviažu oči šatkou/látkou** tak, aby nevideli. Všetci navigátori sa postaví za hranicu vyznačeného územia (najjednoduchšie je natáhať po zemi hrubšie špagáty/stuhy viditeľnej farby), alebo sa postaví na jedno spoločné miesto v miestnosti. Úlohou navigátora je „navigovať svojho šoféra na cestu“ – teda posilať mu spoza hraníc vyznačeného územia hlasové signály tak, aby sa jeho šofér chytil osoby, ktorá hrá „cestu“. „Cesta“ sa náhodne pohybuje vo vyznačenom území. Navigátor môže kričať iba dva pokyny - VODA (čo znamená doprava) a VÍNO (čo znamená doľava). Každý šofér musí rozpoznať hlas svojho navigátora a počúvať iba jeho pokyny. **Vyhráva tá dvojica, ktorá prvá chytil „cestu“.**

Po hre je dobré viesť diskusiu s nasledujúcimi otázkami:

- Ako si sa cítil ako šofér? Bolo ťažké veriť navigátorovi?
- Vyžadovalo to tvoju odvahu ísť za jeho hlasom?
- Ako si sa cítil ako navigátor? Cítil si, že máš moc ovládať smerovanie šoféra?
- Cesta sa často pohybovala nepredvídateľne...Veríme, že nás vedie Boh?
- Ak veríme, že Boh má pre nás plán, máme odvahu dôverovať mu?

Na záver môžeš myšlienku hry zhrnúť takto, alebo podobne: **Cesta predstavuje náš život, ktorý nás často vedie zákutiami, o akých ani netušíme. Šoférmí sme my a často nevidíme, aká cesta nás čaká a kadiaľ by sme mali ísť. Navigátor predstavuje nášho Nebeského Otca. Ak máme odvahu dôverovať Mu a vykročiť s Ním na cestu, On nás bude viesť cestami, o ktorých sa nám ani nesnívalo. Preto je dobré mať O2H-u dôverovať Mu, lebo potom sa v našom živote budú diať mnohé krásne veci. Neznamená to, že to bude vždy jednoduché, ale s Ním to bude určite vždy pekné...**

- 3) **Modlitba** – ponúkni účastníkom netradičnú „obrazovú“ modlitbu. Rozdaj im vytlačený obrázok mozaiky Zvestovania od slovinského umelca – jezuitu, pátra Marka Rupnika, alebo ju premietni na stenu. Nechaj účastníkov chvíľu ticho, aby si pozorne prezreli všetky detaily tejto – na symboly BOHatej – mozaiky a potom pomaly prednes „výklad“. Prežite túto chvíľu ako modlitbu. Na záver sa ešte môžete spoločne pomodliť modlitbu Anjel Pána.

Mária je nám vzorom v O2H-e dôverovať Bohu. Rozjímame nad ňou ako nad hlavnou postavou druhej katechézy Odvážneho roka. Jej veľká dôvera sa neprejavila až na svadbe v Káne Galilejskej. Už pri zvestovaní anjelom Gabrielom sa ukázala ako tá, ktorá dôveruje, že Boží plán je pre človeka vždy ten najlepší: „*Hľa, služobnica Pána, nech sa mi stane podľa tvojho slova!*“

(Lk 1, 38)

Na mozaike je Mária zobrazená ako **otvorený zvitok knihy**, ktorý roztvára anjel. Má **zatvorené oči** a je v postoji počúvania. Je úplne **sústredená na Slovo**. Preto očami nevpúšťa do svojej mysle žiadne iné podnety. Efrém Sýrsky, ktorý nadviazal na tradíciu, ktorá má pôvod v Egypte, hovorí, že **Mária bola zatienená Duchom Svätým skrze ucho**. Anjel Gabriel má preto **ruku presne vo výške Máriinho ucha**. V tomto geste je symbolicky naznačené zvestovanie a tajomné vtelenie Boha v tele ženy – matky Márie. Mária toľko a tak pozorne počúvala Božie Slovo, až ho začala v sebe nosiť. Doslova ho „utkala“. Ona, **s rukami položenými na lone, drží červenú niť tela Slova**, ktoré sa stalo telom. Starobylá tradícia často zobrazovala Máriu ako tká, aby tým naznačila, že

Božia Matka „utkala“ telo Slova. **Slovo je Boží Syn a Mária ho predstavuje svetu.**

Je to úloha aj pre nás – počúvať Slovo, mať O2H-u dôverovať mu, prijať ho do svojho života a „utkať ho“ – teda zviditeľniť ho svetu. Takto by sme mali mať všetci účasť na Máriinom materstve.

Slovenský umelec, teológ, duchovný spisovateľ a mysliteľ Marko Ivan Rupnik vstúpil v roku 1973 do Spoločnosti Ježišovej. Po štúdiách filozofie sa zapísal na Akadémiu výtvarných umení v Ríme a po nej začal študovať teológiu na Pápežskej Gregorovej univerzite. Po vysvätení za kňaza a získaní doktorátu ostal žiť a pracovať v Ríme v ateliéri duchovného umenia Centro Aletti, ktorého je riaditeľom. Medzi najznámejšie diela Marka Rupnika a jeho ateliéru patrí kaplnka *Redemptoris Mater* vo Vatikáne, odkiaľ je aj tento detail Zvestovania. Jeho mozaiky nájdeme po celom svete, ale aj na Slovensku – v kaplnke kňazského seminára sv. Františka Xaverského v Badíne, v Katedrále Ordinariátu OS a OZ SR v Bratislave – Krasňanoch, vo farskom kostole sv. Gorazda v Nitre na Klokočine a v Chráme Panny Márie Matky Cirkvi na Živčákovej v Korní (pútnické miesto Turzovka).

Aktivita 3: Dobrý otec

Cieľ: Jednou z najťažších škôl, do ktorých nás Boh pozýva, je dôverovať mu, že je naozaj dobrým Otcom. Cieľom tejto aktivity je opäť si uvedomiť, že náš Boh je dobrý Boh.

Predpokladaná dĺžka trvania: cca 30 min.

Pomôcky:

- **rovnaké nádoby/misky s rôznym obsahom:** červíky/dážďovka, hašlerky, čili papričky, nakrájané jablká, olomoucký syreček, kúsok klobásy, kúsok chleba, ocot, voda so sódou bikarbónou, kúsok koláča, sušené ovocie, pelendrek, uvarený puding... **Fantázii sa medze nekladú** 😊. Dôležité je, aby to boli veci „príjemné“ aj „nepriemné“;
- dve šatky na zaviazanie očí;
- perá pre všetkých účastníkov;
- vytlačený dotazník pre všetkých účastníkov (*nájdeš ho na stránke v sekcii „Na stiahnutie“*).

Poznámky pre učiteľa/animátora:

- 1) **Dôvera** – *usad' všetkých účastníkov okolo jedného spoločného stola alebo spojených lavíc a priprav ich na aktivitu týmito alebo podobnými slovami: **Vieš, čo to znamená dôverovať? Že sa tešíš skôr, ako uvidíš koniec príbehu. Že dovoľíš Bohu byť Bohom a nebudeš brať veci do svojich rúk. Život bez dôvery je plný strachu a naopak, život v dôvere je plný radosti. Každodenne veľa krát prejavujeme svoju dôveru – dôverujeme vodičovi autobusu, že nás naozaj odvezie tam, kam má, dôverujeme učiteľom, že nás neučia klamstvá, dôverujeme čašníkom, že nám donesú to, čo sme si objednali, dôverujeme elektrárňam, že nevypnú elektriku... Jednoducho je veľa situácií, kedy to celé nie je až tak v našich rukách a my len tak dôverujeme a možno si to ani až tak nevedomujeme... Dôverujeme ale Bohu, že je dobrý Otec a dá nám vždy to, o čo ho prosíme?***
- 2) **Diskusia** – *účastníci aktivity sedia spoločne za stolom a ty ich sprevádzaj diskusiou podľa nasledujúcich otázok:*
 - Ako sa cítiš pred vycestovaním na neznáme miesto?
 - Ak sa venuješ nejakému športu, ako sa cítiš pred dôležitým zápasom?
 - Ak sa venuješ nejakému druhu umenia, ako sa cítiš pred svojim vystúpením, koncertom?
 - Je dôležité mať úprimný vzťah s našimi rodičmi. Keď máš nejaký problém, ideš za nimi spýtať sa na radu? Dôveruješ im?
 - Kedy naposledy sa ti stalo, že si musel úplne dôverovať nejakému človeku a spoliehať sa na neho? (Např. spýtal si sa niekoho na cestu a pod.)
- 3) **Svadobná hostina** – *vysvetli účastníkom, že to, ako sedia za spoločným stolom, symbolizuje svadobnú hostinu v Káne Galilejskej. Vyzvi ich, aby spomedzi seba vybrali dvoch dobrovoľníkov – jedno dievča a jedného chlapca, ktorí budú predstavovať nevestu a ženícha. Buď citlivý a vnímavý, ak by to niekomu nebolo príjemné...*

*Uveď aktivitu takto, alebo podobne: **Tak ako ženích a nevesta na svadbe v Káne Galilejskej, aj vy budete musieť bezvýhradne dôverovať, že celá nasledujúca udalosť za stolom skončí dobre.***

Nevestu a ženícha pošli za dvere a celej skupine zatiaľ vysvetli priebeh hry a predstav im rekvizity. Nádobu/misky s rôznymi „pochútkami“ rozložte na spoločnom stole. Dobrovoľníkom zaviažte šatkou oči a posadte ich za vrch stola.

Postupne im dávajte ovoniavať rôzne z týchto „pochúťok“, niektoré im môžete vložiť aj do ruky. Kládte im otázky typu: **Vieš čo to je? Chcel by si to ochutnať? Dôveruješ nám?** Nechaj účastníkov, nech sa pri tom zabávajú, dohliadni ale na to, aby sa neprekročila hranica slušnosti a slobody.

Potom, po cca 5 minútach, vyzvite ženícha s nevestou, aby otvorili ústa a dajte im zjesť jednu z „pochúťok“. Vyberte ale takú, ktorá je úplne dobrá a neškodná. O tomto nech vedia všetci okrem dobrovoľníkov už od začiatku.

4) Diskusia – najskôr sa pýtaj iba ženícha a nevesty:

- Ako si sa cítil, keď si nevedel, čo ťa čaká? Resp. čo si čakal, že sa stane?
- Veril si, že to skončí dobre, alebo očakávaš vždy iba zlý koniec?
- Čo bolo pre teba najťažšie? Urobiť prvý krok a otvoriť ústa?
- Máš rád výzvy? Rád robíš nové veci?

Potom sa pýtaj všetkých účastníkov:

- Dokážeš vstúpiť do niečoho, aj keď nevieš, ako to skončí?
- Ako sa cítiš, keď stojíš pred nejakou novou výzvou?
- Si ochotný riskovať to, ako sa na teba budú hľadieť ostatní?
- Máš odvahu rozhodnúť sa riskovať a vykročiť aj vtedy, keď sa tak necítiš?
- V ktorej oblasti života je pre teba najväčšou výzvou dôverovať Bohu?

5) Dotazník – rozdaj všetkým účastníkom vytlačené dotazníky a perá. Vyzvi ich, aby do prázdneho priestoru dopísali veci, v ktorých prežívajú (v blízkej, či ďalej budúcnosti) strach a povzbud' ich, že sa nemusia báť byť úprimní, pretože tento dotazník nebudú nikomu ukazovať. Môžeš im pustiť „do podmazu“ aj nejakú vhodnú hudbu ☺. Keď to majú všetci hotové, vyzvi ich, aby preškrtnú nápis „Najviac sa bojím toho, že...“ a namiesto toho tam napísali: „Dôverujem Bohu a preto sa nebojím, že...“.

6) Modlitba – na záver si prečítajte úryvok z **Evanjelia podľa Lukáša (Lk 11, 9 – 13)**. Povzbud' účastníkov dôverovať Bohu ako dobrému Otcovi. Celú aktivitu môžete ukončiť spoločnou modlitbou, v ktorej prednesiete Bohu svoje strachy a poprosíte ho, aby vám dal silu dôverovať mu.

Pre ODVÁŽNY ROK pripravili: Zuzka Venglíková ZKSM, Ivka Šalgová & tím Godzone, saleziáni a Pavol Danko.

Jazyková úprava: Mgr. Stanislava Vavreková Ilustrácia: Peter Sedlák

Grafika: Erika Bojnická Finalizácia, zalomenie textu a foto: PaedDr. Pavol Danko

Adorácia

Nauč nás počúvať a konať v plnej dôvere v teba!

Pieseň

(vzývanie Ducha Svätého, počas nej kňaz alebo diakon vyloží Oltárnu sviatosť)

Duchu Svätý, volám – „Príd!“

Úvod

Kňaz alebo diakon: Pane Ježišu Kriste, prítomný v Najsvätejšej Sviatosti oltárnej! Kľáčime v plnej pokore pred tebou a vyznávame našu slabosť a ľudskú krehkosť. Nedokážeme slovami vyjadriť to, čo vlastne v tejto chvíli cítime, no vieme, že máme za čo prosiť a za čo odprosovať. Uvedomujeme si, že mnohokrát v ťažkých krízových situáciách nášho života ťa nedokážeme počúvať a konať podľa tvojej vôle. Nedokážeme ti dôverovať, a preto hľadáme riešenia v ľudskej sile, a v tom čo nám káže rozum a nie srdce. Máme málo odvahy obetovať ti všetko, odovzdať ti naše životy a všetko, čo konáme. Spoliehame sa len na seba samých, na našich priateľov a na okolitý svet...

Môžu pokračovať mladí: Pane Ježišu, zabúdame na teba. Zabúdame na to, aby sme ťa počúvali a konali podľa tvojich slov. V tejto chvíli chceme počúvať, čo nám hovoríš. Chceme sa učiť od teba konať v našom živote tak, aby sme všetko odovzdali tebe a dôverovali v tvoju lásku k nám, v ktorej nám dávaš všetko, čo potrebujeme. Chceme sa odpútať od toho, čo nám ponúka svet a čo nám káže rozum, a počúvať, čo nám hovorí srdce... To, čo nám hovoríš ty, tvoje srdce plné lásky k nám. Pane, prosíme ťa, ako sme aj v úvode spievali a prosili, zošli na nás Ducha Svätého, naplň nás ohňom svojej lásky, aby sme si v tejto chvíli, pokorne kľáčiaci pred tebou v tvojej prítomnosti uvedomili, že to, čo nám dávaš, nie je žiaden odpad, či opotrebované veci, ale len to najlepšie - „najlepšie víno“, ktoré potešuje každého jedného z nás.

Pieseň

Náš Boh (Vodu na víno meníš)

Z Písma (Jn 2, 1 – 11)

Počúvajme slová svätého evanjelia podľa Jána o zázraku Pána Ježiša na svadobnej hostine v Káne Galilejskej.

Zamyslenie (môžu čítať striedavo chlapec a dievča)

CH: Ďalšia ťažká situácia v mojom živote. Nevieľ ako ďalej. Strácam všetko a všetkých okolo seba a nevidím žiadne východisko. Nevieľ ako riešiť problémy môjho života. Znova a znova padám do tých istých problémov a hriechov. Zdá sa, že to nemá význam, nemá to zmysel. Nevieľ to zmeniť... Nedokážem to zmeniť! Ja sám sa nevieľ zmeniť! Alebo sa nechcem zmeniť??? Áno, ja sám to nedokážem. Potrebujem pomoc! No, kto pomôže? Najlepší priateľ? Niekoľko z rodiny? Moja vlastná sila alebo vedomosti?

D: Počúvajúc úryvok z Evanjelia podľa Jána o svadbe v Káne Galilejskej ma Pán učí rozmýšľať inak. Hľadieť na veci nielen mojim vlastným ľudským pohľadom, ale nechať priestor v mojom živote aj Božiemu pohľadu na moju situáciu. Uvedomujem si, že mám nasledovať vzor, Pannu Máriu – služobnicu. Prijatť vzor ženy, ktorá v každej situácii života bola naplnená odvahou a dôverou... Preto, Pane Ježišu, chcem teraz spoznať, čo mám robiť a ako konať.

CH: Možno podobne ako ja v mojom živote, rozmýšľali aj ženích, nevesta a rodinní príslušníci, keď sa im minulo víno. Svadba bez vína! Čo ponúkžeme hosťom? Kto nám pomôže? Ako to bude ďalej? Taká hanba!!! Dosť vážna situácia a neprichádza žiadna odpoveď na mnohé otázky, ba ani žiadny sused, priateľ, ktorý by pomohol.

D: A tu zaznie hlas, hlas nežný, hlas plný pokory a lásky. Hlas skromnej služobnice. A prosí, aby sme počúvali jej syna. Hlas ženy, matky, ktorá veľmi dobre vie, čo potrebujeme, preto hovorí: „Urobte všetko, čo vám povie.“

CH: No prichádza ďalšia otázka, už toľká v mojom živote. A pomôže to?

A čo ak to nevyjde? Ako ďalej?

D: Ale ja nemám, čo stratiť. Toľkokrát som sa už spoliehal na seba, je najvyšší čas naučiť sa počúvať nežný hlas ženy – matky a konať.

CH: Z obyčajnej vody víno? To je nemožné!

D: Počúvať znamená byť aj odvážny, prijať všetko, čo chceš, Pane, a dôverovať, že dáš len to, čo najviac potrebujem. Preto ťa, Pane, v tejto chvíli v plnej dôvere prosím, aby si môj život naplnený „obyčajnou vodou“ premenil na to „najlepšie víno“. Túžim po tom, Pane, aby som bol uzdravený, premenený..., aby som sa nespoliehal na seba, ale viac nechával priestor v mojom živote pre teba. Chcem, aby si mi pomohol urobiť všetko, čo mi prikážeš, aby som sa tak stal lepším.

Kňaz alebo diakon: Pane Ježišu Kriste, preto teraz spolu s Dávidom, slovami jeho modlitby, ťa spoločne prosíme, aby si vypočul naše prosby a naše žiadosti, aby si usmerňoval naše kroky a preukazoval v našom živote tvoje milosrdenstvo. Pokorne ťa prosíme, chráň nás a daj, aby sme počúvali teba a v plnej dôvere a s odvahou sa vzdialili a chránili sa od hriechov a ľudských slabostí, a tak uzreli tvoju tvár.

(chvíľa ticha)

Žalm 17 – Dávidova modlitba

(počas prednesu žalmu môže v pozadí znieť jemná hudoba)

Vypočuj, Pane, moju spravodlivú žiadosť,
všimni si moju prosbu pokornú.
Nakloň sluch k mojej modlitbe,
čo plynie z perí úprimných.
Nech z tvojej tváre vyjde rozsudok o mne;
tvoje oči vidia, čo je správne.
Skúmaj moje srdce i v noci ma navštív,
skúšaj ma ohňom a nenájdeš vo mne nepravosť.
Moje ústa nehrešia, ako robia ľudia zvyčajne.
Podľa slov tvojich perí vyhýbam sa cestám násilníkov.
Pevne drž moje kroky na svojich chodníkoch,
aby moje nohy nezakolísali.

K tebe, Bože, volám, lebo ty ma vyslyšíš.
Nakloň ku mne sluch a vypočuj moje slová.
Ukáž svoje predivné milosrdenstvo,
ty, čo pred protivníkmi pravou zachraňuješ dôverujúcich v teba.
Chráň ma ako zrenicu oka, skry ma v tóni svojich perutí
pred bezbožnými, čo ma sužujú.

Obkľučujú ma nepriatelia,
zatvárajú si bezcitné srdcia,
ich ústa spupne hovoria.
Už pristupujú a už ma zvierajú,
očami sledia, ako by ma na zem zrazili.
Sú ako lev pripravený na korisť,
ako levíča, čo čupí v úkryte.

Povstaň, Pane, predíd' ich a zraz,
svojím mečom mi zachráň život pred bezbožným,
svojou rukou pred smrteľníkmi, Pane,
pred smrteľníkmi, ktorým sa podiel života končí na zemi.
Zo svojich zásob im naplň žalúdok,
nech sa nasýtia ich synovia
a čo nezjedia, nech prenechajú svojim deťom.
Ja však v spravodlivosti uzriem tvoju tvár
a až raz vstanem zo sna, nasýtím sa pohľadom na teba.

**Sláva Otcu i Synu
i Duchu Svätému.**

**Ako bolo na počiatku, tak nech je i teraz i vždycky
i na veky vekov. Amen**

Kňaz alebo diakon: Pane a Bože nás, Ježišu Kriste, tieto slová žalmu nám otvárajú oči a dodávajú odvahu. Prinášajú nám svetlo do tmy nášho života. Vidíme tvoju lásku k nám. Pociťujeme, že ak ňa dokážeme počúvať, tak nám dávaš všetko. Všetko, čo potrebujeme k životu. Uvedomujeme si, že si dokonalá Láska, si Svätý Boh a vo všetkom taký dobrý a štedrý k nám.

Pieseň

Do tmy na svet

(chvíľa ticha)

Kňaz alebo diakon: Pane Ježišu, skôr než vykročíme do každodenného života s твоjím požehnaním a budeme sa učiť počúvať tvoj hlas, prosíme ňa, daj nám dostatok síl na to, aby sme sa pripodobňovali našej nebeskej Matke, Panne Márii, a stali sa spolu s ňou i my tvojimi služobníkmi. Chceme sa učiť od nej byť vždy odvážnymi a dôverovať v teba, aby sa tak i v našom živote naplnila tvoja vôľa. Preto ňa v tejto chvíli, spolu s našou nebeskou Matkou Pannou Máriou, velebíme a prosíme ňa – nezabúdaj na nás, ale svojím požehnaním nás chráň v ťažkostiach nášho života.

Magnifikat

Velebí moja duša Pána a môj duch jasá v Bohu, mojom Spasiteľovi, lebo zhliadol na poníženosť svojej služobnice.
Hľa, od tejto chvíle blahoslaviť ma budú všetky pokolenia, lebo veľké veci mi urobil ten, ktorý je mocný, a sväté je jeho meno a jeho milosrdenstvo z pokolenia na pokolenie s tými, čo sa ho boja. Ukázal silu svojho ramena, rozptýlil tých, čo v srdci pyšne zmýšľajú. Mocnárov zosadil z trónov a povýšil ponížených. Hladných nakrmil dobrotami a bohatých prepustil naprázdno. Ujal sa Izraela, svojho služobníka, lebo pamätá na svoje milosrdenstvo, ako sľúbil našim otcem, Abrahámovi a jeho potomstvu naveky.

Modlitba za Svätého Otca

Pieseň

Ctíme túto sviatosť slávnú

Modlitba pred požehnaním

Milovaný Ježišu vo vznešenej Oltárnej sviatosti, v našich slabostiach a beznádejných situáciách nám veľakrát ukazuješ správnu cestu. Premieň naše životy, ako si na svadbe v Káne premenil obyčajnú vodu na dobre víno. Na príhovor našej nebeskej matky Márie ťa prosíme, daj nám odvahu počúvať každé tvoje slovo, aby sme v plnej dôvere v teba kráčali na našej ceste odvážneho ohlasovania tvojej lásky. Lebo ty žiješ a kraluješ na veky vekov. Amen

Máriina cesta

Zdravas', Mária – nová pieseň chvál

„Bože, novú pieseň ti zaspievam.“ (Ž 144, 9) Touto novou piesňou, ktorú predpovedal Dávid, že sa bude spievať pri príchode Mesiáša, je archanjelov pozdrav. Toto je nová pieseň, ktorú Boží ľud spieva ako vďakyvzdanie za Vtelenie a Vykúpenie. Chválimo Boha za to, že tak miloval svet, že mu dal svojho Syna. Velebíme Syna za to, že zostúpil z neba, že sa stal jedným z nás. Oslavujeme Ducha Svätého za to, čo utvoril v lone Svätej Panny. Modlitba Zdravas' je jedným z najkrajších spevov, ktoré môžeme vyslať na chválu a slávu Najvyššieho.

(sv. L.M. Grignon z Montfortu: *Obdivuhodné tajomstvo presvätého ruženca*)

O2H prijať Božiu vôľu ako Mária

Prvú časť modlitby Zdravas', Mária zjavila Najsvätejšia Trojica: „Zdravas' (raduj sa), milosti plná, Pán s Tebou.“ (Lk 1, 28) Prostredníctvom archanjela Gabriela Boh pozdravuje Máriu. Anjelovo oslovenie: „Zdravas', milosti plná“, už vyjadruje Máriino povolanie. Milostiplný bol dovtedy len Boh. Teraz tento dar vlieva do Márii. Ako veľmi sa archanjel Gabriel musel tešiť z poslania byť „anjelom Pána“, byť nositeľom posolstva, od ktorého závisela spása sveta. V udalosti zvestovania išlo o rozpoznanie

a konanie Božej vôle. Svätý Bernard hovorí: „Celé nebo bolo v očakávaní Máriinej odpovede. Všetci anjeli zadržali dych, zakiaľ Mária premýšľala a modlila sa.“ Aj dnes závisí moje a tvoje šťastie od toho, či sa v našich životoch uskutočňuje Boží plán: to, čo chce Boh, kedy to chce, ako to chce a kde to chce. Lebo tak budujeme Božie diela a nie náš svojvoľný chaos a zmätok. Boh nepríde k nám a nepovie: „Toto musíš zmeniť, tamto úplne zanechať, toto tu je odveci, a beda ti ak urobíš to či ono...“ Nie. Boh prichádza k tebe a pýta sa ťa: „Si ochotný bezvýhradne a celkom prijať moju vôľu pre svoj život? Chceš, aby sa v tebe a cez teba dokonale naplnila moja vôľa?“

K novému odhodlaniu plniť Božiu vôľu v našom živote čerpajme silu z Máriinho „áno“, aby každý jeden z nás stál na tom mieste, kde ho chce mať Boh.

O2H slúžiť ako Mária

Druhú časť modlitby Zdravas' hovorí svätá Alžbeta naplnená Duchom Svätým: „Požehnaná si medzi ženami a požehnaný je plod tvojho života.“ (Lk 1, 42) Mária sa ponáhľala k Alžbete nie preto, žeby svoju výsadu byť matkou Mesiáša, chcela hneď „roztrúbiť“. Išla, aby slúžila, aby sa rozdávala, lebo ju k tomu pohýnala láska, ktorú v sebe niesla.

Mladý taliansky svätý **Gabriele Possenti** povedal: „Mária sa nepýta, či sme hodní alebo nehodní jej nehy. Ona je matka milosrdenstva. Preto sa

nám ponáhľala na pomoc, aj keď ju nevoláme, aj vtedy, keď je naša úbohosť taká očividná.“ Mária sa ponáhľala pomáhať a nepremýšľala, či jej námaha bude docenená. Jej láska bola celkom čistá. Mária milovala nielen tých, ktorí ju milovali a vážili si ju. To vidíme pri hľadaní prístrešia v Betleheme.

Hoci bola Svätá rodina odmietaná, želala každej rodine len to najlepšie a Ježiš v Máriinom lone žehnal všetkých, ktorí pre neho nenašli miesto. Čistá pravá láska neprestáva milovať ani vtedy, keď sa jej dostáva nevďaku, a ani potom, keď je osočovaná, trýznená, zabitá.

Svätá Matka Tereza to vyjadrila takto: „Musíme milovať, až to bolí! Nestačí povedať: Milujem. Musíme túto lásku vložiť do konkrétnych skutkov.“ A toto je láska, ktorá musí byť opäť prinesená do nášho sveta. Majme odvahu slúžiť s nezištnou láskou – ako Mária!

O2H bojovať ako Mária

Tretia časť modlitby Zdravas' vyjadruje presvedčenie Koncilu v Efeze v roku 431, ktorý definoval, že Svätá Panna je skutočne Božou Matkou a nariadil, aby bola vzývaná týmito slovami: „Svätá Mária, Matka Božia, pros za nás hriešnych, teraz i v hodinu smrti našej.“ V modlitbe Zdravas' teda prosíme za dva najdôležitejšie okamihy nášho života: za prítomný okamih a za okamih našej smrti. Modlitba Zdravas' má skutočne nepredstaviteľnú moc v duchovnom boji. **Exorcista Gabriele Amorth**

si spomína na jedného z rímskych kolegov, ktorému démon z posadnutého človeka raz povedal: „Každé Zdravas', Mária je pre mňa úderom po hlave. Keby kresťania poznali moc ruženca, bol by to môj koniec.“

Spevák a Ave Mária

V Nemecku žil istý spevák, ktorý spieval známe šlágre. Bol neveriacim a žil škandalóznym životom. Ako 60-ročný ťažko ochorel a ležal v nemocnici, kde sa zhodou okolností oňho staral jeho veriaci priateľ – lekár. Ten sa ho opatrne spýtal, či by nechcel, aby k nemu prišiel kňaz. Súhlasil, ale krátko na to upadol do bezvedomia. Lekár vedel, že pri jeho diagnóze ešte raz pred svojou smrťou nadobudne vedomie. Keď sa tak stalo, bol pri ňom

prítomný kňaz, ktorý sa ho spýtal, či sa nechce vyspovedať.

„Ja som bol len jedenkrát vo svojom živote na spovedi, pred prvým svätým prijímaním.“

„To nevádi, ja vám pomôžem,“ odvetil kňaz a vyspovedal ho.

Po spovedi mu kňaz hovorí: „Prepáčte, môžem sa vás niečo spýtať? Vy ste sa nikdy nemodlili?“

„Nie,“ odvetil spevák.

„Nikdy ste nemysleli na Boha?“

„Nie, nikdy.“

„To je zaujímavé,“ čudoval sa kňaz, „že ste dostali takú veľkú milosť.“

„Počkajte, spomínam si! Raz som na koncerte spieval „Ave Mária“ a vtedy som zrazu pocítil takú úctu k žene, o ktorej spievam, že som s celou mojou láskou spieval len pre ňu.“

Svätý Don Bosco sa ku koncu svojho života zmienil o tom, že všetko dobré, čo pre blaho mládeže vykonal on sám a jeho duchovní synovia, bolo ovocím toho jedného Zdravas, ktorý sa pred prvou hodinou katechizmu pomodlil s Garellim – prvým chlapcom, s ktorým začalo veľké saleziánske dielo na záchranu mládeže.

Jedného dňa sa Pán Ježiš zjavil **svätej Gertrúde** počítajúc zlaté mince. Odvážila sa ho spýtať, čo počíta. „Počítam,“ odpovedal Ježiš, „*tvoje Zdravas', Mária. To je mena, ktorou sa kupuje môj raj.*“

Páter Kentenich – zakladateľ nemeckého hnutia „Schönstatt“ bol väznený v koncentračnom tábore. Jeho spoluväzni v cele ho počuli, ako potichu pre seba opakuje: „*Pozdrav ma, Mária! Pozdrav ma, Mária!*“ Zo zvedavosti sa ho opýtali, prečo nehovorí: „Zdravas', Mária“. Odpovedal: „*Teraz, keď je všetko okolo mňa také smutné, chcem pocítiť okamih radosti, ako ho pocítila Alžbeta, keď ju pozdravila Mária.*“ Mária sa v tajomstve navštívenia ukazuje ako príčina našej radosti, pretože je rozdávatelkou Ducha Svätého. Chce, aby sme boli ako ona, plní lásky, plní Božieho pokoja, plní milosti a preto naplnení radosťou. Pravá radosť, ktorá zohreje naše vnútro je Boh v nás. Pozdrav nás, Mária a naplň nás svätou radosťou!

Kľúč do raja – pobožnosť Troch Zdravasov

Svätá Mechtilda z Hackebornu, benediktínka, ktorá žila v 13. storočí prosila Pannu Máriu, aby jej pomohla v tej ťažkej a veľkej chvíli, pri vstupe do večnosti. „*Áno, to urobím,*“ odpovedala jej Panna Mária, „*ale ty sa každý deň modli trikrát Zdravas'. Prvý bude ku cti Boha Otca, druhý nech je ku cti Boha Syna a tretí Zdravas' ku cti Ducha Svätého. V hodine smrti budem pri tebe a budem ťa tešiť a chrániť ťa pred mocou diabla...*“ Modlitbou každého z troch Zdravasov si uctieваме jednu z troch výsad, ktoré Márii udelila Najsvätejšia Trojica: *moc, múdrosť a lásku.*

Mnohí veľkí svätí odporúčali pobožnosť troch Zdravasov. **Svätý Anton Paduánsky** praktizoval modlitbu troch Zdravasov ku cti trojnásobného panenstva Božej Matky a ako prosbu za milosť uchovať si čistotu mysle, srdca a tela. Svätý Leonard z Porto Maurizio, františkán, bol jedným z najväčších misionárov v dejinách Cirkvi. Pri kázaní v Janove ho počúvalo viac než stotisíc ľudí. Môžeme ho nazvať aj apoštolom troch Zdravasov. Všade o nich kázal a bol jedným z tých, ktorí najviac prispeli k rozšíreniu tejto pobožnosti.

Povzbudzujem Vás, drahí mladí priatelia, aby ste aj vy rozhodli pre modlitbu troch Zdravasov. Boh od nás skutočne nežiada veľa. Panna Mária bude stáť pri Vás vo všetkých Vašich skúškach, pokušeníach a v každom okamihu Vášho života, až po ten posledný! S Máriou sa nemusíme báť každodenných bojov a ani toho posledného. Ona vždy víťazí nad drakom a spolu s ňou i my!

Pre ODVÁŽNY ROK pripravil: Mons. Stanislav Stolárik, rožňavský diecézny biskup.

Divadelná hra

Zázrak v Káne Galilejskej

Postavy:

- **Mária** – Ježišova matka
- **Ježiš**
- **Ofira** – matka ženícha
- **starejší**
- **čашník/čашníčka**
- **svadobčania** (*nie je ich vidieť, len počuť, akoby spoza okna*).

Scéna

- Dej sa odohráva v súčasnosti, mimo hlavného priestoru, kde prebieha svadba, akoby v bočnej miestnosti. Na javisku je len pár stoličiek a prestretý stôl s niekoľkými pohármi, v pozadí je zavesené okno (rám okna), cez ktoré sa postavy pozerajú do svadobného priestoru (alebo záhrady, kde svadba prebieha).

Kostýmy – súčasné svadobné šaty

- **Mária** – svetlé súčasné spoločenské šaty s rafinovane zakomponovanou modrou farbou (nie prvoplánovo modrobiele), jemne nalíčená, účes z dlhších vlasov;
- **Ofira** – honosnejšie oblečená, biele alebo svetlokrémové šaty (alebo kostým), je príliš „vyčakaná“ gýčovými šperkmi – prstene, koráliky, aj nejaké ozdoby v slávnostnom účese, výrazné líčenie;
- **Ježiš** – slušné nohavice (nie čierne), biela košeľa, rozopnutý golier bez kravaty;
- **Čašník** – čierne nohavice, čierna zástera (alebo čierna vesta), biela košeľa, čierny motýlik a rukavice;
- **Starejší** – elegantný oblek a košeľa s motýlikom/kravatou.

Hudba

- z pozadia (akoby spoza okna) vchádza do bočnej miestnosti, kde sa dej odohráva, tanečná hudba, v niektorých momentoch je dobré ju stíšiť, alebo vypnúť, aby vynikli dialógy.

Rekvizity

- elegantné číre poháre, pekné fľaše s vínom (vodou), ideálne nepriehľadné.

Prvý obraz – Mária a Ofira

Ofira:

(Ofira ťahá Máriu za ruku; spoločne vchádzajú udychčané z tanca, ledva lapajú po dychu)

Ach, Mária, taká som šťastná, že si spolu s Ježišom prijala pozvanie na svadbu môjho syna. Poď, sadni si. Tu sa v pokoji porozprávame. Dúfam, že si neoľutovala... A že sa ti svadobná atmosféra pozdáva.

Mária:

Ó, milá Ofira, tak dobre som si už dávno nezatancovala. Svadba je úžasná a toľko mladých ľudí... *(rozplýva sa nad svadobnou atmosférou)*

Ofira:

Veru ani ja, už ma aj svadobný stres opustil. Vieš, koľko svadobnú matku *(zdôrazni svoju dôležitosť)* stojí úsilia, aby vystrojila synovi svadbu? Vieš, koľko obety musím priniesť? Všetko musím mať pod palcom, všetko musí byť tip – top, aby na svadbu môjho jediného syna spomínali široko – ďaleko. A len v tom najlepšom svetle. *(poslednú vetu zvýrazní)*

Mária:

(súcitne) To ti verím, je s tým starosti vyše hlavy.

Ofira:

Ale – má to aj svoje pozitíva.

Mária:

(prekvapene) Aké?

Ofira:

Schudla som päť kíľ a bez zbytočného trápenia tela! *(začne sa schuti smiať)* Mohla som si obliecť tieto nádherné šaty... *(predvádza sa)* Aj keď ma syn upozorňoval, že si nepraje, aby som bola v bielom, že v bielom je len nevesta. Že vraj čo je to za móda, aby svadobné matky mali biele šaty alebo kostýmy. A čo? Hádam mám byť v čiernom, ako starena? Veď sa radujem, že som sa dožila svadby svojho syna a že konečne sa ho zbavím, nie? Nech sa už oňho stará niekto iný. Ja som ho živila vyše tridsať rokov, to už by hádam aj stačilo, nie? *(veselo a nahlas sa smeje)*

Mária:

Mám radosť, že ťa humor neopúšťa. Stále si taká veselá, akú ťa poznám z detstva a mladosti...

Ofira:

(zahľadí sa na Máriu) A ty si stále taká krásna, ba vekom ešte krajšia a krajšia, vyžaruje z teba neskutočný pokoj a láska. Veď ty vôbec nestarnej! *(výrazne sa zahľadí na Máriu)* Ani nepotrebuješ žiadne farbičky, aby si zakryla chyby krásy... Veď ty žiadne chyby krásy nemáš! Ako to robíš? A ja? Veď sa na mňa len pozri. Vyzerám ako vianočný stromček! *(postupne zo seba strháva náramok, náušnice, retiazku z krku...)*

Mária:

(chce ju upokojiť a mení tému) Ale no... Aj ja mám svoje problémy, starosti, bojím sa o Ježiša... *(posledné slová povzdychne možno iba pre seba a hneď zmení hlas)* Niečoho by som sa napila, *(pozerá okolo seba a na stôl)* trochu som z toho tancovania vysmädla.

Ofira:

Počkaj! Ochutnala si už svadobné víno, ktoré nám priniesol náš priateľ Dávid ben Lazár z Betánie? *(nalieva)* Je vynikajúce. Tento rok sa mu mimoriadne podarilo. Na zdravie! *(štrngnú si)*

Mária:

(ochutná) Je naozaj lahodné! Lazár je vinohradník telom i dušou.

Ofira:

(nalieva Márii) A priateľ na pravom mieste. Víno je jeho svadobný dar!
(usmieva sa) Zase som ušetrila... *(potešujúco konštatuje a nalieva Márii víno)*

Mária:

Dosť, už mi nenalievaj, stačí... Veď svadba nie je ani v polovici.

Druhý obraz – Mária, Ofira, starejší

Starejší:

Á, tu ste. Všade vás hľadám a vy ste sa tu zašili. Už vyše pol hodiny čakám, kedy mi obsluha donesie to lahodné víno, a nikto nič. Krčahy sú už prázdne, nik nedolieva – no svadobná matka si tu hrkúta s kamarátkou...

Ofira:

(podáva mu pohár a nalieva vína)

Dobre, dobre, už je všetko v poriadku. Napi sa, osviež si jazyk i ducha.

Starejší:

(sadá si do úzadia a vychutnáva si vínko)

Ofira:

(rozčúlene) Aby som sa o všetko starala! Objednaj si svadobnú sálu, dones všetko čo treba, ešte mám aj obsluhu kontrolovať, či si robia svoju robotu poriadne?

Mária:

(upokojuje ju) Ale veď nič hrozné sa nestalo. Stoly predsa prekypujú jedlom a pitím, poď, pôjdeme sa pozrieť k tanečníkom, ako to tam naozaj vyzerá...
(chcú odísť, ale do miestnosti pribehne Ježiš)

Tretí obraz – predošlí, Ježiš

Ježiš:

(pribehne) Mama, mama – kam mi zas utekáš. Poď! *(chytí Máriu za ruku)*
Poď si so mnou zatancovať. *(zvrta ju na javisku, hudba môže byť hlasnejšie)*
Už dávno sme spolu netancovali a ktovie, či bude ešte príležitosť.

Mária:

Ale, Ježiš, prečo sa nezabávaš s rovesníkmi?

Ježiš:

A či je vari hriech venovať čas svojej matke? Pamätáš, keď som bol malý, ako si ma učila základy spoločenského tanca? Ako som ti stúpal po nohách...

(nostalgicky) A ako nám bolo spolu dobre?

(Ježiš ju vykrúca jedna radosť, tancujú spolu, usmievajú sa, sú spolu šťastní; hudba úplne stíchne, skončilo sa tanečné kolo)

Mária:

Ach, chlapček môj... Bojím sa o teba... *(sama sebe do publika)*

Ježiš:

Ale, mamička, všetko bude tak, ako má byť... *(odovzdane do vôle Božej)*

Štvrtý obraz – predošlí, čašníik

Ofira:

(hneď sa rozbehne k prichádzajúcemu čašníikovi)

Ako to, že na stoloch nie je víno?! Hostia sa mi sťažujú!

Čašníik:

Veď práve idem za vami. Na stoloch je posledných asi päť fliaš.

Všetko víno sa vypilo.

Ofira:

(zhrozene) Ako to?!!! To si robíte žarty? Veď som mala vína pre celú dedinu!

Čašníik:

No, veď aj ste aj celú dedinu pozvali na svadobnú hostinu.

Ofira:

(rozčúlene) Odpusťte si ten sarkazmus! Vína som mala pre všetkých pozvaných hostí na týždeň, nie na jednu svadbu – a mohli sa v ňom aj kúpať.

Čašníik:

Pri všetkej úcte, nechcel som vás uraziť, ale to víno bolo také úžasné, že ho svadobčania pili ako vodu, čiže miesto vody – len tak mimochodom – tej vám ostalo dosť aj do ďalšej svadby – ale vína už nieto. Ako vravím, posledných päť fliaš.

(zozadu, za oknom sa ozýva hluk rozvášnených ľudí: „Vino, chceme víno! Hej, doneste víno! Kde je víno?“ a podobné vety dovolávajúce sa vína.)

Čašníik:

(flegmaticky) No, myslím, že aj tých päť fliaš už dopili.

Ofira:

(podlieha panike) No to snáď nie je možné! To sa mi sníva!!

Čašníik:

Bohužiaľ, holý fakt...

Ofira:

(zmätená berie do ruky fliašu, z ktorej nalievala starejšiemu aj Márii a zisťuje, že aj tá je prázdna) Ja to asi neprežijem! *(začína hysterčiť)* To je hanba, to je hanba... Dobre, že sa tejto situácie nedožil môj manžel, ani moja matka a svokra... *(srdcervúco sa rozplače)*

Mária:

(hladá ju po hlave a utešuje ju) Nezúfaj, dôveruj Bohu, z každej situácie je vždy východisko. Niečo vymyslíme, len pokoj... Dôveruj Bohu. *(posledné slová výrazne)*

Ofira:

(len plače a plače a potom konštatuje) Tak mi treba... To mám za tú svoju pýchu a nadutosť. Vraj veľkolepá svadba, najväčšia a najhonosnejšia v okolí, akej nebolo a nebude... Aby o nej hovorili dlho, predlho... Tak, tak, to sa bude o nej hovoriť dlho... Neviete, ktorá svadba? No tá, na ktorej došlo víno... chúd'atá... nevedeli si vyrátať množstvo vína pre svadobných hostí...

(Ježiš sa v pozadí rozpráva so starejším, dej vpredu si veľmi nevšima; len čašníik stojí pri dvoch ženách trochu zmätený, nevie, čo má robiť)

Mária:

(vstane od svadobnej matky a príde k Ježišovi, berie ho od starejšieho bokom)

Ježiš, došlo im víno. Už nemajú ani kvapku. Pozri, naša priateľka Ofira je zronená a mladí ani netušia, že sa niečo deje. Nemohol by si pre nich niečo urobiť?

Veď je to ich veľký deň...

Ježiš:

*(rázne) Ale, veď vieš, že ešte neprišiel môj čas. (potom sa na ňu milo, s láskou zahľadí, dlho si navzájom pozerajú do očí, usmeje sa a pohladí ju po tvári)
Môže syn nevyhovieť prosbám svojej Matky?*

Mária:

(zvrtila sa a pribehla na druhú stranu javiska ku čašníkovi, ktorý bezradne stál pri plačúcej svadobnej matke)

Urobte všetko, čo vám povie môj syn.

(odíde dozadu ku starejšiemu, ktorý sa začal zaujímať o situáciu na scéne; počas dialógu Márie s Ježišom môže starejší pozeráť von oknom – akože na svadobných hostí, alebo odísť z javiska a po čase znovu prísť; všetko závisí od tvorivosti herca, lebo hrať na javisku a nič nehovoriť je naozaj veľké umenie ☺)

Ježiš:

(podíde k čašníkovi a rázne povie) Podťte so mnou! (spoločne odídu zo scény)

(opäť začína hrať hudba; Mária sa rozpráva v pozadí so starejším; v popredí plače na zemi svadobná matka; spoza okna sa ozývajú pokriky: „Doneste víno! Sem sa s vínom! Víno, chceme víno!!!“)

Piaty obraz – Mária, Ofira, starejší

Starejší:

*Tak čo, dievčatá, ideme si zakrepčiť? Počujete, nálada je výborná...
(chytá svadobnú matku za ruku a pomáha jej vstať)*

Ofira:

(vyhovára sa)

Nie, nie, akosi ma z toho hluku rozbolela hlava, musím si oddýchnuť.

Starejší:

(prekvapene) Čo tak zrazu? Veď pred chvíľou si kypela ako sopka, energie si mala na rozdávanie...

Ofira:

(vzdychne si) No, mala... Zle som s ňou gazdovala.

Starejší:

(pozrie sa na Máriu, tá tiež pokrúti hlavou, že nejde tancovať)

Tak čo už, pôjdem sám, ale ešte sa napijem toho lahodného vína.

(mľaská a obzerá sa po pohároch a po fľaši)

Ofira:

(zľakne sa, že pravda vyjde na povrch) Neuveríš, čo sa mi práve stalo!

Starejší:

(prekvapene) Čo?

Ofira:

Práve som dostala neskutočnú chuť si zatancovať s tebou. Pod'. Piť budeš neskôr.

(berie ho preč z javiska, no vtom z druhej strany prichádza čašník s fľašou v ruke)

Šiesty obraz – predošlí, čašník

Starejší:

(postrehol čašníka) Dobre, dobre, to ma teší, ale najprv si osviežime maškrtný jazýček... *(naťahuje sa za čašníkom)*

Ofira:

Mária, prosím ťa, pomôž mi. Preukáž tú česť a zatancuj si s najdôležitejším človekom na svadbe! *(ťahá starejšieho k Márii; starejší je gentleman, zdvorilo tancuje s Máriou, ktorá je trochu v rozpakoch, nechápe, o čo Ofire ide; starejší stále jedným okom zazerá na čašníka a matku ženícha, ktorí sa v popredí rozprávajú)*

Ofira:

(k čašníkovi) Prosím vás, čo nesiete v tej fľaši? Veď ste hovorili, že už nieto vína. Čo ste ho mali skryté pre seba a teraz sa vo vás pohlo svedomie?

Čašník:

(urazene) Prepáčte, bolo mi povedané, že mám urobiť všetko, čo mi prikáže svadobný hosť menom Ježiš.

Ofira:

A čo vám prikázal? Čo ste „to všetko“ urobili?

Čašník:

(profesionálne)

Prikázal nám naplniť všetky prázdne fľaše vodou. Príkaz sme splnili.

Ofira:

(zhrozene) Vodou???! Vodou? *(tretíkrát rezignovane)* Vodou... A ďalej?

Čašník:

No a teraz mám túto fľašu doniesť sem, starejšiemu na ochutnávku.

Ofira:

(neveriacky) Doniesť sem? Na ochutnávku?

Starejší:

(počuje, že sa hovorí o ňom, prestane tancovať, aj tak celý čas pozeral po fľaši)

No vidíš, akú máš poriadnu obsluhu, vedia, čo sa patrí, čítajú mi myšlienky... Sem s tou fľašou!

Ofira:

(trhá fľašu čašníkovi z ruky) Len cez moju mŕtvolu!

Starejší:

(drží fľašu tiež, naťahujú sa, kto z koho, hudba hrá stále hlasnejšie; samozrejme fľašu vyhrá on a ide si nalievať sám)

Siedmy obraz – predošlí, Ježiš

(prichádza Ježiš; starejší si sám nalieva do pohára a pije;

Ofira naňho pozerá zhrozene, ako keby videla smrť;

čašník je flegmatický – ten už zažil vo svojej práci hocičo, nevyvedie ho nič z miery, nech si len pijú vodu vo vínových fľašiach...

Mária sa usmieva na prichádzajúceho Ježiša; on jej úsmev opätuje –

ich pohľad a úsmev nech je dlhší, počas neho si odosieltajú signál pokývaním hlavy, akoby prebehol v ich myšlienkach takýto dialóg –

„Je tak, ako som žiadala?“ – „Áno, veď uvidíš...“;

starejší pije a rozlieva sa mu neskutočne blažený pôžitok po tvári, po jazyku;

Ofira naňho zazerá ako na zjavenie – celá prekvapená z nečakanej reakcie;

hudba potom trochu stíchne, ale stále hrá)

Starejší:

(k Ofire) Tak ty, skupaňa skúpa! Oj, ty, prefíkaná líška! Ty si videla etiketu a nechcela si mi dopriať tohto pôžitku? Čo si si chcela to úžasné víno nechať iba pre seba? Je ešte lepšie, ako to predchádzajúce, čo som pil. Úžasné! Nenachádzam prirovnanie...

(dlho rozmýšľa a privonia si) Vonia... Vonia, akoby ste kráčali poľom plným levandule a ruží... A na jazyku... *(rozmýšľa)* Esencia nekonečného leta a zrelého ovocia. Hotová hostina! *(poslednú vetu zdôrazni)* To víno je božské...

Ofira:

(vytrhne fľašu starejšiemu z ruky a len tak bez zábran si logne z fľaše; preglgne a od šťastia sa rozplače; padá na kolená – opadne z nej napätie, zisťuje, že sa stal zázrak; fľaša jej takmer vypadne, no v poslednej chvíli ju zachytí čašník)
Mária, Mária, ty si to vedela...

Starejší s Ježišom:

(odchádzajú za scénu a kričia)

Na zdravie novomanželom! Nech majú dlhý a šťastný život!

(v pozadí počuť štrnganie pohárov a ostatné hlasy – „Na ich zdravie a šťastie! No konečne! Sem s tým vínom! Také som ešte nepil! Vynikajúce! Priam božské!“)

Čašník:

(akoby sa prebral; zo zvedavosti si sám logne z fľaše a vytreští oči; zrazu mu dopne; položí fľašu na stôl, vytiahne z vrecka mobil a natuká číslo)
Ahoj, máš čas? Toto mi neuveríš...
(počas toho odbehne z javiska)

Ofira:

(ešte raz k Márii)

Mária, Mária, ty si to vedela, že tvoj syn...

Mária:

(nenechá ju dopovedať, kľakne si k nej a začne sa modliť, hudba úplne stíchne, aby vynikla modlitba žalmu;

Ofira sa po chvíli pridá k nej)

„Dobroreč, moja duša, Pánovi,
Bože môj, ty si nesmierne veľký.

Odel si sa do slávy a veleby...

Tráve dávaš rásť pre ťažný dobytok a byli,
aby slúžila človeku.

Zo zeme vyvádzaš chlieb a víno,

Mária pokračuje a pridá sa aj Ofira:

čo obveseľuje srdce človeka;

Olejom rozjasňuješ jeho tvár

A chlieb dáva silu srdcu človeka...”

Pieseň

Dôveruj Jeho srdcu

Hudba a text: Dominika Gurbaľová

Nachádzam sa tam,
kde som sa nezavolať sám,
pozvaný bol Ježiš a ja s ním.
No tu niečo sa míňa, vzácne sa míňa...
Niečo sa míňa a ja neviem, čo si pýtať mám.
Niečo sa míňa, vzácne sa míňa...
Bože, či sa dívaš? Ja neviem, čo pýtať...

Vtom žena zavolá: „Niečo sa míňa!“
No tvoj hlas zavolá: „Ešte neprišla hodina...“
No cítim...

Ref.: Dôveruj moje srdce Jeho srdcu, je dobré!

Nie je plnosť toho, čo dám, mám taký pocit.
Ty mi vravíš: „Daj všetko, čo máš, ja mám viac moci,
len naplň až po okraj, všetkým čo máš.“
Verím tvojim slovám môj Kráľ, nedám na pocit.
Ty mi vravíš: „Daj všetko, čo máš, ja mám viac moci,
len naplň až po okraj, všetkým čo máš,
ja premením a cez okraj až preteká.“

Ref.: A dôveruj moje srdce Jeho srdcu, je dobré!

S ním to najlepšie neskončí...
S ním to najlepšie prichodí...

Načri,
bude lepšie, ako bolo...

Ref.: Dôveruj moje srdce Jeho srdcu, je dobré!